

Behandling af Lovudkastet om Frederikshavns Havn er refereret, eller ved Finantslovens første Behandling; jeg har netop haft Leilighed til at eftersee de Ytringer, som den ærede Rigsdagsmand for Mariager har anført ved Finantslovens Behandling, men det er ikke dem, jeg savner, det er ikke dem, Rigsdagsmanden for Helsingør (Thune) har svaret paa, det er ikke dem, Indenrigsministeren har taget Hensyn til i sit Svar; det er altsaa ikke mig, men den ærede Formand, der er i Wildfarelse.

Formanden: Jeg skal kun bemærke, at da det tidligere blev omtalt for mig, at de omhandlede Ytringer skulde savnes i Rigsdagsstidenden, blev det mig meddeelt af Reactionspersonalet, at de paagældende Ytringer vare faldne under Finantslovens første Behandling, hvor der i Rigsdagsstidenden ogsaa findes saadanne Ytringer.

A. Sæge: Det er aldrig i fjerneste Maade faldet mig ind at sige et eneste Ord til Retfærdiggjørelse; der er ikke Skygge af, at jeg skulde ville retfærdiggjøre mig for Noget, som er mindre end Luft. Jeg har med den høitærede Formands Tilladelse bragt denne Sag paa Bane, fordi den jo egentlig vedkommer de ærede Embedsmænd, der styre Tidenden, og jeg fandt det urigtigt, at vi skulde stilles fra hverandre med en saadan ugrundet Paastand om, at de udvise Unsiagtighed ved Udgivelsen af Tidenden. For min Skyld personlig har jeg aldrig tænkt paa at ville svare paa Ytringer i denne Sag, som jeg egentlig betragter som mig aldeles uvedkommende.

S. Sæge: Jeg beklager, at den ærede Justitsminister ikke er tilstede, thi der maa ikke være nogen Uklarhed mellem ham og Thinget. Jeg sætter overordentlig stor Priis paa, at Afsesforerne i Netterne kunne blive fast ansatte, men jeg sætter endnu større Priis paa, at man loyalt gennemfører det, der er vedtaget i Finantsloven, og ikke i saa Henseende lader nogen som helst Uklarhed tilstede. I Anmærkningerne til Finantsloven var det udtrykkelig udhævet, at der var 2 constituerede Afsesforer

i Kjøbenhavn og 1 i Viborg; vi søgte at faae dem fast ansatte, men dette forkastedes her i Folkethinget for de tvendes Vedkommende og i Landstinget for den Enes Vedkommende. Nu staaer det altsaa, som det oprindeligt stod, som det stod i Anmærkningerne, at de 3 ere constituerede, men forsaavidt jeg forstod den høitærede Kirke- og Underviisningsminister, der udtalte sig paa Justitsministerens Vegne, vilde denne dog ansee sig berettiget til at ansætte dem fast, og det troer jeg ikke gaaer an efter den Maade, hvorpaa her er afstemt; jeg kan ikke see Andet, end at det vilde være at handle mod den Afgjørelse, som her har fundet Sted.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantsfer: Da jeg var tilstede i Landstinget, da den ærede Justitsminister udtalte sig om dette Punkt, kan jeg her referere, at Justitsministeren i Anledning af det Endringsforslag, der i den Henseende var stillet i Landstinget, ganske kort erklærede, at han ikke vilde modsætte sig det, da det ikke vilde fremkalde nogen som helst Forandring med Hensyn til Udførelsen af det, der vilde skee, naar Posten blev staaende uforandret; det vil altsaa med andre Ord sige, at han erklærede, at det Samme, som han udtalte som sin Hensigt og som Noget, der var i Overensstemmelse med, hvad der ved tredie Behandling var voteret her i Thinget, vilde finde Sted, enten denne Anmærkning gik ud eller ikke. Det vil imidlertid kunne sees af Landstingstidenden; der vil den ærede Rigsdagsmand kunne see, at Justitsministeren i denne Henseende har givet en aldeles fyldestgjørende Erklæring.

Thune: Jeg kan ikke nægte, at jeg med nogen Overraskelse har hørt Frederikshavns Havn dukke op paa dette Sted, men da jeg selv er impliceret i Sagen, eftersom der refereres til nogle af mine Udtalelser, finder jeg ogsaa, at det er min Pligt mod Thinget at oplyse, hvad jeg veed om den. Forinden jeg udtaler mig derover, maa jeg saavel med Hensyn til Rigsdagens Stenogripher, der fæste det flygtige Ord til Papiret, som til de Mænd, der bestjæftige sig